

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/665/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413204008
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5413204008.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov Mgr. Zuzany Hartelovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľky: O. Q., rod. Q., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. L. A., toho času bytom L. A., Ľ. V. XXXX/XX, zastúpenej splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Lenou Mišalovou, advokátkou so sídlom L. A., J. XX, proti odporcovi: F. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., B. XXX/XX, zastúpenému splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Janou Ftorkovou, advokátkou so sídlom I., V. Q. XXXX/XA, za účasti maloletého E. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom u navrhovateľky, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín ako kolíznym opatrovníkom, o určenie otcovstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaniach navrhovateľky a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 4C/87/2013-241 zo dňa 05. augusta 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd uložil otcovi dieťaťa F. O. povinnosť prispievať na výživu maloletého E. Q. vo výške 68 eur počnúc od 20.06.2013 vždy do každého 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky dieťaťa mení tak, že otec dieťaťa F. O., nar. XX.XX.XXXX je povinný prispievať na výživu maloletého E. Q., nar. XX.XX.XXXX vo výške 68 eur mesačne počnúc od 20.06.2013 vždy do každého 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky dieťaťa.

Rozsudok okresného súdu vo výroku o zameškanom výživnom a vo výroku, ktorým súd návrh matky v prevyšujúcej časti zamietol, potvrdzuje.

V ostatnej časti zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý**.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom č. k. 4C/87/2013-241 zo dňa 05. 08. 2014 konanie o určenie otcovstva voči maloletému E. Q., nar. XX. XX. XXXX, zastavil (výrok I.). Maloletého E. Q., nar. XX. XX. XXXX, zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok (výrok II.). Otcovi maloletého F. O., nar. XX. XX. XXXX, uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého E. Q. vo výške 68,- eur, počnúc od 20. 06. 2013, vždy do každého 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky dieťaťa (výrok III.). Zameškané výživné od 20. 06. 2013 do vyhlásenia rozsudku vo výške 918,- eur súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 15,- eur, spolu s bežným výživným, so splatnosťou prvej splátky 15. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku s tým, že neuhradením čo i len jednej splátky sa stáva splatným celý dlh (výrok IV.). V prevyšujúcej časti súd návrh matky zamietol (výrok V.). Nakoniec okresný súd konštatoval, že o trovách konania rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka sa návrhom na začatie konania domáhala určenia, že odporca je otcom mal. E. Q., nar. XX. XX. XXXX. Nakoľko zo strany odporcu na pojednávaní došlo k uznaniu otcovstva, súd konanie v tejto časti zastavil.

Súčasne s návrhom na určenie otcovstva matka dieťaťa žiadala rozhodnúť o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému.

Súd rozhodujúc podľa § 36 ods. 1, § 62, § 63, § 65 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“) maloletého zveril do výchovy matke, ktorá bude dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok.

Vzhľadom na vek dieťaťa, s prihliadnutím na jeho zdravotné problémy, súd určil výživné na dieťa vo výške 68,- eur mesačne, v prevyšujúcej časti, ktorou matka žiadala výživné do výšky 80,- eur mesačne, návrh zamietol.

Pri určení výživného súd vychádzal z toho, že matka žije so svojimi dvoma deťmi v mestskom byte. Mesačne platí nájom 138,60 eur, elektrinu 35,- eur, internet 10,95 eur, spláca pôžičku na opravu automatickej práčky 15,- eur mesačne, nedoplatky za el. energiu spolu 68,28 eur a na teple 11,78 eur, poplatky za komunálny odpad vo výške 75,80 eur, ktoré bude hradiť v splátkach. Má náklady na telefón cca 10,- eur pre seba a v rovnakej výške pre staršieho syna P., ktorý chodí do 8. triedy základnej školy. Poberá rodinné prídavky na dve deti vo výške 47,04 eur a rodičovský príspevok vo výške 203,20 eur. Na staršieho syna poberá výživné vo výške 99,58 eur mesačne.

Maloletý E. má od narodenia zdravotné problémy, lieky mesačne na neho stoja 20,- eur. Matka musí maloletému kupovať plienky, lebo má problémy s obličkami, čo mesačne stojí 13,90 eur. Na mlieko pre neho dá mesačne cez 22,- eur.

Otec je zamestnaný, s priemerným čistým príjmom cca 302,- eur, žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ktorej prispieva na chod domácnosti v 1/2 -ici, čo predstavuje 104,- eur, hradí komunálny odpad 1,60 eur mesačne. Má náklady na cestovné do práce a z práce 46,- eur. Má vyživovaciu povinnosť k synovi F. V. vo výške 80,- eur mesačne. V súčasnosti mal. E. nenavštevuje a na jeho výživu neprispieva. Súd mal zato, že aj keď má odporca ďalšiu vyživovaciu povinnosť, je na ňom, aby sa prípadne zvýšeným úsilím snažil o zabezpečenie potrieb maloletého, už aj z dôvodu, že jeho starostlivosť je obmedzená iba na platenie výživného. Súd určil výživné od podania návrhu, z ktorého dôvodu do vyhlásenia rozsudku vzniklo otcovi zameškané výživné vo výške 918,- eur (za 13 mesiacov a 15 dní), ktorú sumu mu súd povolil splácať v splátkach po 15,- eur mesačne spolu s bežným výživným.

Pokiaľ sa matka dieťaťa domáhala určenia výživného späť tri roky od podania návrhu, súd nezistil také dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by takéto priznanie odôvodňovali.

Rozhodnutie o trovách konania si súd podľa §151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) vyhradil na samostatné rozhodnutie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku čo do určenia výšky výživného, vrátane zamietajúcej časti, podala prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne odvolanie matka maloletého.

V odôvodnení namietala nesprávne právne posúdenie veci a nesprávne skutkové zistenia prvostupňového súdu.

Mala za to, že aj súčasný príjem otca maloletého a jeho majetkové pomery umožňujú platiť výživné v požadovanej výške 80,- eur mesačne. Na strane otca maloletého neboli zistené ani tvrdené žiadne dôvody, ktoré by mu znemožňovali nájsť si prácu s príjmom, ktorý dosahoval napr. v rokoch 2009-2010, vo výške čistej mzdy od 580,- eur do 900,- eur. Podľa nej je v jeho schopnostiach a možnostiach zabezpečiť si vlastnou prácou vyšší príjem. Súdom určené výživné nepokrýva nevyhnutné výdavky na maloletého E., pričom jeho otec absolútne na výživu maloletého neprispieva, ani mu neposkytuje žiadnu osobnú starostlivosť. Súd nevyhodnotil možnosti a schopnosti povinného v súlade s kritériami danými § 75 zákona o rodine, keď neprihliadol na jeho schopnosť dosahovať podstatne vyšší príjem než oficiálne prezentoval v priebehu konania, a to bez toho, že tak podstatnú zmenu vo výške príjmu by odôvodnil nejakými objektívnymi okolnosťami.

Vzhľadom na uvedené navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil a otcovi maloletého uložil povinnosť prispievať na jeho výživu vo výške 80,- eur mesačne, počnúc od 20. 06. 2013.

Proti rozsudku okresného súdu čo do výroku o určení výšky výživného podal prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne odvolanie i otec maloletého.

Nesúhlasil s výškou vyživovacej povinnosti v sume 68,- eur z dôvodu, že rozsah vyživovacej povinnosti nezodpovedá hľadiskám vyplývajúcim z ust. § 62 zákona o rodine. V čase rozhodnom pre určenie výživného boli jeho zárokové pomery v priemere 302,- eur, pričom pri odpočítaní jeho výdavkov

na bývanie a cestovné do práce mu zostáva suma 150,40 eur. Má tiež vyživovaciu povinnosť voči plnoletému synovi F. V. vo výške 80,- eur mesačne. Po zohľadnení tejto vyživovacej povinnosti mu zostáva suma 70,40 eur, z ktorej hradí náklady výživy, oblečenia, obuvi, hygieny. Po odpočítaní týchto nákladov na zabezpečenie jeho základných životných potrieb je vylúčené, aby bol schopný plniť vyživovaciu povinnosť v rozsahu ako ju ustálil súd.

Nemá možnosť zabezpečiť si zamestnanie, ktoré by mu umožnilo dosahovať vyšší príjem, pretože bol dlhodobo evidovaný ako nezamestnaný a jeho vek je tiež prekážkou pre získanie výhodnejšieho zamestnania. Vzhľadom na odôvodnené potreby zodpovedajúce veku maloletého, ale aj všetkým ostatným okolnostiam, zodpovedá podľa neho ust. § 62 ods. 1 zákona o rodine stanoviť rozsah vyživovacej povinnosti v sume 40,- eur mesačne.

V ďalšom otec maloletého uviedol, že po vyhlásení rozsudku v polovici augusta 2014 mu bolo oznámené, aby nenastupoval do práce z dôvodu, že sa mu dáva výpoveď z práce, ktorému oznámeniu predchádzalo jeho fyzické napadnutie počas pracovnej doby vybočením z rámca plnenia pracovných povinností inou osobou. V súčasnosti je práceneschopný a je reálny predpoklad, že jeho príjem bude podstatne nižší od augusta 2014 oproti zárobku, z ktorého súd vychádzal pri určení vyživovacej povinnosti. Z uvedeného dôvodu žiada určiť výživné na obdobie od 01. 08. 2014 v rozsahu minimálneho výživného v sume 27,13 eur.

Vzhľadom na uvedené navrhol rozsudok prvostupňového súdu zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie.

Dňa 12. 11. 2014 otec maloletého prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne podal na odvolacom súde doplnenie odvolania a vyjadrenie k odvolaniu matky maloletého, v ktorom zotrval na dôvodoch svojho odvolania. Po vyhlásení rozsudku prvostupňového súdu je doposiaľ práceneschopným, potom ako bol napadnutý otcom konateľa jeho zamestnávateľa. Počas práceneschopnosti mu boli vyplácané nemocenské dávky za mesiac august 2014 v sume 99,80 eur, za september 2014 v sume 183,- eur a v rovnakej výške by mu mali byť vyplatené nemocenské dávky aj za mesiac október. V Sociálnej poisťovni zároveň zistil, že napriek tomu, že nedošlo ku skončeniu pracovného pomeru, zamestnávateľ ho dňa 13. 08. 2014 odhlásil z poistenia.

Matka maloletého vo vyjadrení k odvolaniu otca maloletého poukázala na to, že otec maloletého ničím nepodložil tvrdenie o zmene okolností na jeho strane vo vzťahu k zníženiu jeho príjmu od augusta 2014. Prístup otca maloletého k plneniu pracovných povinností je účelový a špekulatívny a prípadné skončenie pracovnoprávneho vzťahu (ku ktorému však nedošlo) nemôže by samé o sebe dôvodom na takú výšku výživného ako navrhuje. Určenie minimálneho výživného od augusta 2014 je za preukázaných okolností absurdné a v rozpore s odôvodnenými potrebami maloletého, ako aj schopnosťami a možnosťami otca. Pokiaľ sa otec maloletého domáha určenia výživného v sume 40,- eur a poukazuje na nízku sumu, ktorá mu zostáva po odpočítaní jeho životných nákladov, jej po odpočítaní životných nákladov nevyhnutných na zabezpečenie základných životných potrieb pre 3-člennú domácnosť nezostáva nič, resp. jej základné nevyhnutné výdavky prevyšujú jej príjem. Na rozdiel od otca maloletého však nemá možnosť zabezpečiť si príjem nad rámec rodičovského príspevku a prídavkov na deti, a to z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu maloletého E.. Žalovaný doposiaľ neprispel maloletému žiadnou sumou a neprispieva mu ani po vyhlásení a doručení rozsudku prvostupňového súdu. Vzhľadom na uvedené považuje odvolanie otca maloletého za nedôvodné.

Kolízny opatrovník k odvolaniam rodičov maloletého uviedol, že nemá nové dôkazy a návrhy na zmenu rozhodnutia prvostupňového súdu.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolania boli podané včas, účastníkmi konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, vychádzajúc zároveň z ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O. s. p. a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 220 O. s. p. zmenil tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Predmetom konania pred okresným súdom bolo určenie otcovstva k maloletému E. Q., s ktorým konaním je zo zákona spojené aj konanie o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Vychádzajúc z týchto skutočností prvostupňový súd postupoval správne, keď po tom, čo došlo k určeniu otcovstva k maloletému súhlasným vyhlásením účastníkov konania, konanie v tejto časti

zastavil (rozhodnutie okresného súdu v tejto časti nadobudlo právoplatnosť dňa 05. 09. 2014) a následne rozhodoval o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu.

Odvolacie námietky oboch rodičov maloletého smerovali proti výroku rozsudku okresného súdu, ktorým určil vyživovaciu povinnosť otca maloletého voči maloletému E. v sume 68,- eur mesačne dôvodiac, že súd dôsledne neprihliadol na možnosti a schopnosti otca maloletého.

Odvolačný súd preskúmaním spisového materiálu dospel k záveru, že odvolania rodičov maloletého vo vzťahu k výške výživného určenej okresným súdom nie sú dôvodné. Okresný súd v tomto smere vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na základe vykonaného dokazovania, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p., dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Odvolačný súd sa rozhodnutím okresného súdu v časti určenia výšky výživného v sume 68,- eur v celom rozsahu stotožnil

Podľa § 62 ods. 1, 2 zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine pri určení výšky výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti a možnosti povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Odvolačný súd mal z dokazovania vykonaného okresným súdom preukázané, že maloletý je vo veku 6 rokov, navštevuje materskú školu. Má zdravotné problémy - je sledovaný v nefrologickej ambulancii, trpí astmou, s čím má matka zvýšené výdavky na lieky, za ktoré mesačne vynaloží cca 20,- eur. Maloletý počas noci nosí plienky, na ktoré matka vynakladá sumu cca 13,90 eur mesačne, na mlieko 22,- eur. Matka dieťaťa je na rodičovskej dovolenke, do 31.12.2013 poberala rodičovský príspevok vo výške 199,60 eur, od 01.01.2014 vo výške 203,20 eur, prídavky na dve deti vo výške spolu 47,04 eur (do 31.12.2013 vo výške 46,20 eur). Matka má ešte jednu vyživovaciu povinnosť voči mal. P. Q., nar. XX. XX. XXXX, voči ktorému má otec maloletého P. určené výživné vo výške 99,95 eur. Matka spolu s maloletými deťmi býva v 1-izbovom byte, mesačné náklady rodiny predstavujú nájomné 138,60 eur, elektrina 35,- eur, internet 10,95 eur, telefón 20,- eur (10,- eur matka dieťaťa a 10,- eur pre staršieho syna matky maloleletého). Spláca pôžičku vo výške 20,- eur mesačne, má nedoplatok za odpad vo výške 75,92 eur. Priemerný čistý mesačný príjem otca dieťaťa za obdobie marec až december 2013 bol 234,13 eur, za obdobie január až apríl 2014 vo výške 302,28 eur. Otec maloletého má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči plnoletému synovi F. V., nar. XX. XX. XXXX, určenú vo výške 80,- eur. Otec maloletého býva so svojou matkou v rodinnom dome jeho matky, na nákladoch domácnosti sa podieľa vo výške 104,81 eur.

Na základe takto zisteného skutkového stavu odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, za primerané považoval výživné v sume 68,- eur mesačne. Súd mal za to, že takto určené výživné zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého, ako aj schopnostiam a možnostiam otca maloletého. Odvolačný súd poukazuje na to, že odôvodnené potreby dieťaťa sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami a možnostami rodičov. Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti a schopnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. Životná úroveň detí je tak úmerná životnej úrovni rodičov. Pri určení výšky výživného je potrebné na strane oprávneného skúmať jeho skutočne odôvodnené potreby, na strane povinného je potrebné zohľadniť starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť, prihliada sa tiež na schopnosti, faktické príjmy ale i možnosti povinného, teda čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, pracovné skúsenosti a pod. Na strane povinného je potrebné prihliadnuť i k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností.

Okresným súdom určená suma výživného 68,- eur náležite vystihuje súčasné schopnosti a možnosti povinného rodiča - otca maloletých, a to aj s prihliadnutím na preukázané a odôvodnené potreby maloletého. Takto určené výživné zároveň predstavuje cca 75 % sumy zákonom stanoveného

životného minima, ktoré sa považuje za sumu nevyhnutnú na pokrytie základných životných potrieb u nezaopatreného dieťaťa. Nemožno pritom opomenúť, že vyživovaciu povinnosť voči maloletému má i jeho matka, ktorá však časť svojej povinnosti plní práve osobnou starostlivosťou o maloletého.

Okresný súd však pochybil, keď jednoznačne nevyjadril uloženie povinnosti otca platiť výživné na maloletého do budúcnosti. Odvolací súd uvedené pochybenie odstránil zmenou napadnutého rozsudku v časti uloženia vyživovacej povinnosti a otcovi maloletého uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého E. Q. sumou 68,- eur mesačne, počnúc od 20. 06. 2013, vždy do každého 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky dieťaťa.

Vzhľadom na to, že odvolací súd určil výživné vo výške ako ho určil i okresný súd, rozsudok okresného súdu vo výroku o zameškanom výživnom a vo výroku, ktorým súd návrh matky zamietol, potvrdil, nakoľko zmena rozsudku okresného súdu v časti určenia výživného nemala vplyv na správnosť uvedených výrokov. V časti uvedených výrokov zároveň odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa stotožňuje, z ktorého dôvodu zároveň nepovažuje za potrebné závery okresného súdu opakovať.

V súvislosti s odvolacími námietkami rodičov maloletého, odvolací súd uvádza, že sa v celom rozsahu stotožňuje s konštatovaním okresného súdu, že je na otcovi maloletého, aby sa prípadne zvýšeným úsilím snažil o zabezpečenie potrieb maloletého. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že otec maloletého nezabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletého, a teda má podstatne lepšie možnosti zamestnať sa než matka maloletého, i keď ponuka (lepšie platenej) práce môže byť vzhľadom na vyšší vek otca maloletého mierne obmedzená. Pokiaľ matka maloletého poukázala na skutočnosť, že otec maloletého dokázal v minulosti zarobiť viac, v konaní pred okresným súdom bolo preukázané, že od roku 2010 (v novembri 2010 bol ukončený pracovný pomer otca maloletého u zamestnávateľa CS Cargo Slovakia a. s., Bratislava z organizačných dôvodov) bol opakovane nezamestnaný a privyrábal si na základe dohody. Nemožno pritom opomenúť, že možnosť uplatnenia sa na trhu práce nesporene klesá aj s rastúcim vekom uchádzača o zamestnanie. Výživné vo výške 68,- eur pritom súd považoval za primerané možnostiam a schopnostiam otca maloletého aj napriek jeho pracovnej neschopnosti, vzhľadom na poskytovanú nemocenskú dávku, keď z dôvodu nedochádzania do práce sa jeho výdavky znížili minimálne o sumu cestovného, t. j. 46,- eur mesačne. Rozdiel medzi mzdou a nemocenskými dávkami, pri zohľadnení výdavkov na cestovné potom podľa názoru súdu nepredstavuje taký rozdiel, ktorý by odôvodňoval reparáciu výšky určeného výživného.

Výroky rozsudku okresného súdu odvolaním nenapadnuté, t. j. výrok o zastavení konania o určenie otcovstva k maloletému E. a zverení maloletého do výchovy a opateru matky, ktorá je oprávnená maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok, zostali týmto rozsudkom odvolacieho súdu nedotknuté, nakoľko proti nim odvolanie podané nebolo.

Nakoľko okresný súd o trovách konania nerozhodol s tým, že o týchto bude rozhodnuté postupom podľa § 151 ods. 3 O. s. p. (do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej), rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 4 O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.